

Východní otázka do 1. sv. v.

Cvičení 3



EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Řecký osvobozenecký boj 1821–1830

- Povstání v Moldavsku vyprovokované Řeky, šířilo se do Řecka; 1821 vyhlášení nezávislosti
- Masakry na obou stranách
- Řekové podporovaní Ruskem, VB, Francií proti Osmanské říši
- Porážka Osmanů u Navarina (1827)
- 1829 autonomie, 1830 uznání řecké nezávislosti na Londýnské konferenci

Ottoman Empire



1817

Ottoman Empire



1830

Vývoj Osmanské říše mezi roky 1817–1830. „Nemocný muž“ ztratil kromě Řecka území na Kavkaze a Alžírsko, Zdroj: Esemono, 2008, https://commons.wikimedia.org/wiki/User:Esemono#/media/File:Rise_and_Fall_of_the_Ottoman_Empire_1300-1923.gif [20. 6. 2018]

Krymská válka (1853–1856)

- Ruský car: Turci špatně zachází s křesťanskými poddanými, vpád do Moldávie a Valašska (turecké)
- Rusko vs. Osmané + VB + Francie + Sardinské království
- Válka je považována za konec Svaté aliance
- 30.3. 1856 Pařížská mírová smlouva



Fotografie pohledu na Balaklavu, kde se roku 1854 také bojovalo. Vidíme zde velitelův dům, přístav a vzadu na kopci pozůstatky janovské pevnosti. Zdroj: Roger Fenton, 1855, <http://www.allworldwars.com/Crimean-War-Photographs-by-Roger-Fenton-1855.html> [20. 6. 2018]

Velká východní krize 1875–1878

- Krize uvnitř Osmanské říše, sílící národní cítění na Balkáně → jiskrou povstání rolnictva v BiH odtud dál
- Rusko proti Osmanům (1877–78), R-Ú neutrální (nechce vznik slovanských států)
- Rusové útočí přes rumunské území, porážka Turků u [Plevna](#)
- Sanstefanská mírová smlouva (2/1878)
 - Návrh vzniku „Velkého Bulharska“

Berlínský kongres (1878)

- Nesouhlas se San Stefanskou smlouvou
- Předsedal: Otto von Bismarck
- Rusko vyšlo jako de facto poražené
 - Rusko – asijské závazky, Besarábie
 - Nezávislost Srbska, Černé Hory a Rumunska – zisk území na úkor Turecka, také Řecko (1881)
 - Nepodpora vzniku „Velkého Bulharska“
 - Rozděleno na Bulharské knížectví a Východní Rumélii
 - R-U legální okupace Bosny a Hercegoviny
 - Velká Británie okupace Kypru



Účastníci kongresu: Gyula Andrásy (R-U), Alexandr Gorčakov (Rusko), Benjamin Disraeli a Robert Salisbury (VB), William Waddington (Francie) a zástupci Itálie a Osmanské říše, zdroj: Anton von Werner, 1881, https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Congress_of_Berlin,_13_July_1878,_by_Anton_von_Werner.jpg [20. 6. 2018]

Mladoturci a Bosenská krize

- Cílem reforma státu směrem k liberalismu
- Nespokojenost s diktátorskou vládou Abdülhamida II. → revoluce 1908
- Nahrazen Mehmedem V.
- Okupace Bosny R-U = zhoršení vztahů R-U a Srbska (a Ruska)

První balkánská válka

- Osmanská říše X Balkánský svaz (Bulharsko, Srbsko, Řecko, Černá Hora)
- Prohra Turků: jejich říše za linií Midye-Enos
- Velký problém ve stanovení hranic balkánských států, což nakonec vede k...

Druhá balkánská válka

- Příčina: spory Srbska a Řecka s Bulharskem; proti Bulharsku také Osmané, Rumunsko a Černá Hora
- Porážka Bulharska: Mírová smlouva z Bukurešti a Konstantinopole
- Po Balkánských válkách přesuny obyvatelstva přes hranice (dřív se spíše přesouvaly hranice přes obyvatelstva) – příklad výměny obyvatelstva mezi Tureckem a Bulharskem

Sjednocení Itálie

Cvičení 4



EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Mapa Itálie před procesem sjednocování



Drobné státečky na Apeninském poloostrově; 1796; Zdroj: Capmo, CC-BY-SA-3.0

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Italy_1796_AD.png [20. 6. 2018]



Drobné státečky na Apeninském poloostrově; 1829, Zdroj: Artemka, [CC BY-SA 3.0](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Italian-unification.gif), 2013, <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Italian-unification.gif> [20. 6. 2018]

Risorgimento

- 1815 – 1870 hnutí za svobodu a jednotu Itálie
- Cílem je vytvoření jednoho státu na Apeninském poloostrově
- Roztříštěnost země je překážkou hospodářského a politického vývoje
- Hlavními iniciátory sjednocení byli:
 - Giuseppe Mazzini
 - Giuseppe Garibaldi
 - Camillo Benso conte di Cavour

Giuseppe Mazzini (1805–1872)

- 1831: Mladá Itálie – cíl sjednotit Itálii, snaha rozpoutat povstání, rozprášení hnutí o několik let později
- Mazzini v exilu
- 1849: Římská republika vedena triumviry, jimiž byli: Carlo Armellini, Giuseppe Mazzini, Aurelio Saffi; udolána francouzskou armádou

První italská válka za nezávislost

- Rakousko X Sardinské království + nacionalisté z hnutí risorgimento
- Předehra: 1/1848 vzpoura v Neapoli – Ferdinand II. donucen přijmout ústavu; 3/1848 povstal Milán a poté Benátky.
- Rakousko vítězné, důsledky války:
 - Rakušané v Lombardii a Benátsku
 - Na Sicílii u moci Bourboni
 - Francouzi v Římě

Camillo Benso conte di Cavour (1810–1861)

- 1852 premiérem Sardinského království
- 1858: tajná dohoda s Napoleonem III. o podpoře ve válce proti Rakousku
 - Zisky: pro Fr.: Nice a Savojsko
: pro Piemont severní Itálie až k Apeninám
- 1. italský premiér, prosadil monarchistickou formu vlády

Druhá italská válka za nezávislost

- Rakousko X Sardinské království a Francie, rakouská porážka
- Připojení Toskánska a Emilie k Piemontu
- Povstání v království Obojí Sicílie (Garibaldiho výprava 1 000 mužů), připojení Sicílie k Piemontu
- Král: Viktor Emanuel II. – Sardinsko-piemontský král (1849–1861) a král Itálie (1861–1878)

Giuseppe Garibaldi (1807–1882)

- Vůdce Mladé Itálie
- 1848 -1849 a 1851 vůdcem v partyzánské válce proti rakouské a francouzské armádě
- 1849 pochod na Řím proti Francouzům
- Dobyvatel Sicílie, vedl ofenzivy proti Papežskému státu

Italské království

- Vyhlášení 3/1861: konstituční monarchie, hlavní město Turín, pak Florencie
- 1866 – třetí válka za nezávislost: připojení Benátska
- 1870 připojení Říma (byl pod ochranou Francie; Řím byl spolu Laciem připojen k Italskému království po plebiscitu), ten od 1871 hlavním městem

Italské království 1861–1870



1861



1866



1870

Zdroj: Pdn, CC BY-SA 3.0, 2014, <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:RegnoItalia1861.png>;
<https://commons.wikimedia.org/wiki/File:RegnoItalia1870.png>; <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:RegnoItalia1866.png>
[20. 6. 2018].

Králové Itálie ze Savojského rodu

- Viktor Emmanuel II.: 1861–1878
- Umberto I.: 1878–1900
- Victor Emmanuel III.: 1900–1946
- Umberto II.: 9. květen 1946 – 12. červen 1946
- Roku 1946 byla monarchie zrušena a nahrazena republikou – prezidentem se stal roku 1948 Enrico De Nicola, který v letech 1946–1948 sloužil jako „Provizorní hlava státu Itálie“



EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání



Toto dílo podléhá licenci Creative Commons
Uveďte původ – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní.

